

Farní zpravodaj

2023 / 2
Červen

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

MODLITBA SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

Pane, ať jsi stéblo trávy
nebo obyčejný list.
Prosím, dej, ať aspoň trochu
umím ve tvých vzkazech číst.
Prosím, dej, ať řeči stromů
aspoň trochu rozumím.
Ať vědí, že se učím
a že nic neumím.
Dej, ať zlomím svoji pýchu,
dej mi hledat pokoru.
Když se trápím zbytečnostmi,
ať pohlédnu nahoru.
Ať mi stačí dohlédnout na obzor,
který jsi mi dal.
Ať se smírím se vším,
co jsi mi kdy vzal.
A dej mi sílu snášet pokorně,
co změnit nemám sil.
Odvahu, abych to, nač stačím
na tomhle světě pozměnil.
A taky prostý rozum,
který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá
a co se změnit dá.

Jan Skácel – Modlitba

(hudební úprava:

<https://www.youtube.com/watch?v=KqOOXTdIvMg>)

OBSAH 68. ČÍSLA

Modlitba sv. Františka z Assisi.....	1
Liturgické čtení při mši svaté.....	2
Poděkování.....	3
Vzpomínání s panem Jaroslavem Schröffelem – část druhá.....	4
Podělte se o svůj čas s dítětem s autismem.....	6
Jak být svatým.....	6
Litanie ke cti Panny Marie Nanebevzaté.....	7
Modlitby matek.....	8
První setkání pozůstalých.....	9
Evangelium v hantecu aneb trocha humoru z Brna.....	9
Křížovka.....	11
Jména v Bibli.....	12
Liturgický slovníček.....	12
Zápis z Pastorační rady farnosti 5. 6. 2023.....	13
Jak šel čas aneb Vyšlo před 10 lety.....	14
Správné odpovědi kvízu.....	16

Pojďme „NOVĚ” společně prožívat liturgii. Už vás určitě také někdy napadlo, jaké to asi je. Jaký má člověk pocit, když stojí za ambonem, čte první nebo druhé čtení, zpívá žalm? Já bych vám mohla vyprávět :). Vždy jsem patřila k těm trémistům, kteří se naučí básničku, trénují na besídku a když na mne přišla řada.... tak nic :(Dodnes mám v živé paměti ty očekávající oči maminek, co budu přednášet. Ty zapíchnuté lokty spolužáků „teď ty”. A proto by mne nikdy nenapadlo, že si „troufnu” číst před lidmi v kostele. Ale... S Pánem Bohem je to jiné. Poprvé to pro mne byla „výzva”. Myslím, že toho už jste si asi všimli, že jdu a „Děj se vůle Boží”. Řekla jsem si a říkám si dodnes: „Duchu Svatý, je to na tobě. Já budu otevírat ústa a ty čti.” Tím ze mne spadla tréma, že na to jsem sama.

A pak ten pocit Boží blízkosti stojí za to. Ano, pro každého z nás je to pocta, dikůvzdání za to, že můžeme přednést Boží slovo. Víím, že jsme každý jiný. Ale ta chuť být u toho, zkusit to, je určitě ve spoustě z nás. A teď přichází šance. Po prázdninách chystáme přípravné „zkušební lekce” liturgického čtení. PRO NÁS PRO VŠECHNY. Schůzky, kde se budeme „učit číst” a nejen to. Jak říká pan farář: „Nebojme se zkoušet něco nového.” Máte-li chuť, zájem, tak je to fajn. Předběžně se můžete přihlásit na e-mail: rkf.zamberk@dihk.cz. A nebo se obraťte na mne. Bližší informace o termínu budou v ohláškách koncem prázdnin, na plakátech nebo internetových stránkách www.dekanstvizamberk.cz.

S přáním Božího požehnání do každého dne

Michaela Foglová

SBÍRKA

na podporu pastorační mládeže naší farnosti

kteří se zúčastní Celosvětového setkání mládeže v Lisabonu

Sbírka potrvá do 30.7.2023

V kostele je umístěna pokladnička

PODĚKOVÁNÍ

Milí přátelé, chtěl bych Vám touto cestou poděkovat za obrovskou podporu, kterou jste mě a moji rodinu zahrnuli v těžkých chvílích našeho života. 30. března jsem ztratil nejbližšího člověka. Svoji ženu Jitku. Přišlo to náhle, bez varování.

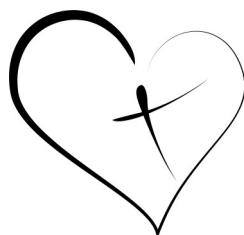
Zároveň jsem byl mnoha lidmi ze svého okolí velmi obdarován. Nikdy nezapomenu na 31. března večer, kdy se desítky z Vás shromáždili v kostele, aby se spolu pomodlili za moji milovanou ženu Jitku a za nás, její rodinu. Víím, že by přišli i další, kdyby se dozvěděli, že tato modlitba bude. Nikdy nezapomenu na Vaše laskavá slova, podání ruky, objetí. Nezapomenu na ruce, které mi pomáhaly v praktických věcech při zařizování pohřbu a setkání po něm. Jsem vděčný za Vaše modlitby, ze kterých dosud čerpám sílu. Nejsem schopen přijít za každým z Vás a poděkovat osobně. Jednoduše ani nevím, kdo všechno pomáhal, kdo se za nás modlil. Víím jistě, že i teď nás někteří modlitbou podpiráte. Cítím stále Vaši podporu a Váš zájem o náš život. Jsem Vám velmi vděčný. Ve svém trápení jsem byl mnohými lidmi obdarován láskou, která mi moc pomohla a stále pomáhá. Bůh mi Vás poslal do cesty, protože ve své prozřetelnosti a laskavosti věděl, že v takové chvíli nemohu přežít sám. Stále ještě cítím velikou bolest, ale prožívám i ohromnou vděčnost za obdarování, která jsem skrze tuto nelehkou zkušenost získal.

Vlastně má vděčnost sahá ještě mnohem dál před onen osudný den. Kdo nás znal delší dobu, jistě Jitku vnímal jako osobu uzavřenou, možná trochu samotářskou. Jen Ti, kteří ji poznali blíž, zjistili, že čas s ní strávený stojí za to. Byla přemýšlivá, s velkým přehledem v mnoha oblastech s touhou milovat a být milována. Až v posledním čase najednou našla mezi Vámi řadu přátel, na které se opravdu těšila, se kterými se cítila dobře a kterým důvěřovala. To nepovažovala za samozřejmost, ale za velký dar. I za to chci tedy Vám, jejím kamarádkám a kamarádům poděkovat.

V neposlední řadě pak chci poděkovat za způsob, jakým jste se s Jitkou rozloučili. Za to, že jste naplnili kostel, že jste připravili na fáře všechno tak, abychom se mohli spolu setkat, zavzpomínat. Poděkovat za její život. Od řady lidí jsem slyšel slova uznání, která patří zejména Vám, kteří jste všechno tak úžasně připravili. Velký vděk cítím taky ke všem kněžím, kteří po maratonu Velikonoc přišli ještě na Velikonoční pondělí odsloužit mši svatou za naši Jitku.

Úžasným a velmi radostným překvapením pro mě byla i přítomnost tolika ministrantů. Nikdo jim neřikal a přece přišli.

Uvědomuji si, že celé roky přijímám jako samozřejmost, že kostel je na každou mši svatou, na každé setkání vzorně připraven. Je to tak samozřejmé, že si té kostelnické práce

vlastně často ani nevšímám. Až v posledních letech si uvědomuji, kolik úsilí to stojí. Kolik „promrzlých“ hodin za tím často je. Tolik bych chtěl poděkovat všem, kteří tuto náročnou a přitom tak nenápadnou službu vykonávali a vykonávají. Díky Vám.

Mohl bych a měl děkovat dál. Panu varhaníkovi za hudební doprovod, pohřební službě za hladký průběh obřadu a jeho citlivé organizování...

Je Vás mnoho, kterým jsem vděčný. Znovu tedy s láskou a pokorou vyslovuji to slovo, které bych rád řekl každému zvlášť do očí. Děkuji. Děkuji. Děkuji. Bůh Vám zehnej.

brácha Tom J.

VZPOMÍNÁNÍ S PANEM JAROSLAVEM SCHRÖFFELEM – ČÁST DRUHÁ

V minulém čísle Farního zpravodaje jsme slibovali pokračování vzpomínek p. Jaroslava Schröffela, tak tady jsou:

Hochu uč se! Co budeš znát a vědět, to ti nikdo nevezme, o všechno ostatní můžeš v životě přijít!

Těmito slovy mě můj otec Jaroslav vybízel, abych se jednak učil, ale také seznamoval s mnoha různými věcmi a jevy v mém okolí. On rád viděl, že si leďacos rychle pamatuji a dovedu také používat. Bohužel, on sám to štěstí neměl a v průběhu kolektivizace zemědělství o všechno postupně přišel, až mu nakonec zbylo jen malé záhumenkové hospodářství a 150 Kčs měsíčního důchodu.

Já jsem ze zemědělství odejít nesměl - bez tohoto tehdejšího zákazu by totiž v tomto odvětví žádná pracovní síla nezůstala. Po skončení měšťanky (tzv. JUKU) jsem každý pátek navštěvoval základní zemědělskou školu (sídčila v hospodářské budově zámku v parku), jejíž odborná úroveň ale byla chabá. Po roce jsem proto přesídlil na ZOŠ zemědělskou se zimním během (vyučování říjen až březen) a denně dojížděl do Kostelce nad Orlicí. To byla jiná písnička, především proto, že naším třídním a hlavním učitelem byl mladý a progresivní Ing. Šeda, který s námi často řešil otázky biologického charakteru. On si během druhého "školního roku" pozval mého otce, aby s ním probral moji budoucnost. Návrh zněl - absolvovat v létě na Zemědělské technické škole v Chrudimi tak zvaný měsíční doplňovací kurs, složit závěrečnou zkoušku a hned po prázdninách pak nastoupit přímo do druhého ročníku tehdy známé a slavné zemědělské střední školy. Stalo se - Ing. Šeda již nežije, ale právě on položil základ mému celoživotnímu zaměření, povolání i působení! V Chrudimi to byla již silnější káva... To již znamenalo ubytování přímo v Chrudimi, dojíždění vlakem a to jen o víkendech. V Chrudimi jsem našel kamaráda Josefa, bydlel na privátě a školu navštěvoval již od prvního ročníku.

Doba se však rychle měnila, nastoupil nový ředitel školy, vyměňoval profesorský sbor a snažil se do zemědělství zavést nové "moderní" prvky, mimo jiné také tak zvaný vzdušný odchov telat ve Steimanových boudách. Telata tam byla také mráz nemráz krmena, byť jim třeba na stěnu misky chlupy přimrzaly. Objednávku metody pro JZD měl zajišťovat zemědělský odbor příslušného nadřízeného úřadu. Já jsem se do systému dostal v rámci povinné odborné praxe a to do JZD Pátek u Poděbrad, kde jsem se po mém příjezdu takto ohlásil. Oni se mi vysmáli, že potřebují zacvičit zootechnika a nikoliv při odchovávání telat. Tak jsem s místními lidmi denně vykonával jejich práci a získal jejich respekt. A že mě nešetřili, je nasnadě. Vyrazil jsem nakonec na ně s otázkou, co míní dělat se 14 přestárlými hubenými jalovicemi, ony že chodí na jedné zahradě po kolena v blátě a jen sem tam jim někdo něco hodí k žrádlu. A zima je na krku! Odpověď: „Rádi bychom, ale nikdo je nepochytá!“ „Já je chytím na laso, připravte všechno a v sobotu jdeme na ně.“ S provazem a v gumákách jsem mezi ně vyrazil a podle dřívější skautské praxe jedno vzpurné zvíře za druhým chytil. Pro přihlížející to musela být totiž pěkná zábava, za přehající kravskou slečnou jsem totiž neutíkal, ale jel blátem jako lyžař v rozbředlém sněhu až k nejbližšímu stromu, bleskově jsem tam laso obtočil kolem kmenu a bylo vyhráno. Chlapi přiskočili s řetězovou ohlávkou, zvířeti ji nasadili na hlavu a přitáhli ho k čekajícímu valníku. Skupinku jalovic pak koně odtáhli k místu zimního ustájení.

Moje praxe pak již brzy nato skončila a s tamními lidmi jsem se rozloučil. Dali mi do rukou obálku, ve které jsem našel bankovku 1.000 Kčs. To byly velké peníze - psal se totiž rok 1953, ve kterém na jaře proběhla měnová reforma s limitní částkou pro rodinu 800 Kčs. Jako tečku jsem ještě přímo do školy dostal z jejich nadřízeného zemědělského úřadu 200 Kčs.

Především vzpomínám na moje studium na Střední zemědělské škole v Chrudimi. Naším ročníkem se škola tehdy uzavírala (bylo třeba rozpustit profesorský sbor) a po určitém čase pak vznikl ústav zcela nový, bez jakékoliv vazby na školu původní, bez původních učitelů a dokonce v nové budově. My, tehdejší absolventi, jsme se v Chrudimi několikrát sešli, ale některé naše učitele jsme už mohli navštívit leda na hřbitově. Já se pamatuji zvláště na chemikáře Zázvorku, matikáře Linharta, ekonoma Fleka, učitele chovu zvířat Peška a především na našeho třídního, biologa Miloše Burku (s ním jsem se během školy tenkrát také potkával v nádherném starobylém chrudimském chrámu). On byl zcela zvláštní i svým vyjadřováním. Loučili jsme se s ním tenkrát při jeho poslední vyučovací hodině - dostal gumovou figurku psa s cedulkou na krku a textem z jeho slov:

Ejhle stehle mačkajíce
na podložku štěkavce,
valíc bulvy budeš jukat,
jak se psisko bude cukat.

On se slzami v očích odešel ze třídy a více jsem se s ním ani jeho kolegy neviděl. Co nás však oni naučili, bylo základem i mého vzdělání ...

Říká se „do třetice všeho dobrého“, a protože po devadesáti letech je opravdu na co vzpomínat, bude mít toto povídání ještě jeden díl v dalším čísle. Do té doby krásné léto všem!

Marie Jägerová

PODĚLTE SE O SVŮJ ČAS S DÍTĚTEM S AUTISMEM

Organizace *Rodinné Integrační Centrum*, která pomáhá rodinám s dětmi s autismem v Pardubickém kraji, hledá hostitele pro službu homesharing v Žamberku a okolí.

Homesharing neboli sdílená péče je nově se rozvíjející systém podpory pro rodiny dětí s poruchou autistického spektra. Je to pobytová komunitní služba. O dítě s autismem je pečováno v domácnostech hostitelských rodin. Hostitel si bere dítě k sobě domů a pomáhá tak rodičům, aby měli čas si zařídit potřebné věci (nakoupit, uklidit, zajít k lékaři či na úřad) nebo si odpočinout a věnovat se i svým dalším dětem. Tento model péče funguje více než 30 let v Irsku i dalších západních zemích, v České republice se začal zavádět v roce 2018, v současné době homesharing u nás poskytuje osm organizací.

Hostitelem se může stát každý, kdo má chuť pomáhat, může nabídnout část svého času, energie a prostoru potřebným. Hostitel není profesionální pečovatel. Jde o rodinu či jednotlivce, která si bere dítě pravidelně v předem domluvených časech k sobě do domácnosti. Hostitel se dítěti věnuje a pečuje o něj po všech stránkách, společně si hrají, chodí na procházky. Po uplynutí domluveného času dítě vrací zpět do jeho rodiny.

Pro více informací navštivte webové stránky Rodinného Integračního Centra www.homesharing-ric.cz. Pokud vás zajímá, jak homesharing vypadá v praxi, můžete navštívit facebook projektu <https://www.facebook.com/homesharing.ric>.

Lucie Faitová, sociální pracovnice,
Rodinné Integrační Centrum z.s., Pardubice

JAK BÝT SVATÝM

Premýšlíme-li o svatosti, pokud to vůbec někdy děláme, představujeme si ideál kdesi před námi. Jsme přesvědčeni, že odpověď na otázku, jak tento ideál vypadá, nalezneme v životopisech svatých. Představujeme si, že být svatým znamená nikdy se nerozčílit, nikdy se nerozhněvat, netrpět střídáním nálad nebo depresemi. Člověk je svatý tehdy, jsou-li všechny ctnosti v zahradě jeho duše v plném květu. Není ale poněkud nebezpečné žít s ideálem, který odsouvá skutečný

život někam do budoucna, a navíc je naprosto nereálný? Ježíšova smrtelná úzkost v Getsemanské zahradě a jeho výkřik na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ takovému obrazu svatosti neodpovídají. Existuje ale ještě jiná svatost, svatost přítomného okamžiku, dostupná právě teď. Ta předpokládá, že odevzdáme Bohu právě teď to, co máme. Možná je to málo, téměř nic, jenže téměř nic ho nesmírně potěší. Třeba je to pouhá myšlenka, kterou mu tu a tam během dne věnujeme, jen pár nepodařených pokusů věnovat každodenně chvilíčku tiché modlitbě, třeba je to naše pomocná ruka nabídnutá druhému člověku, milý úsměv v ranním autobusu anebo alespoň nějaká drobnost, kterou si ve prospěch druhého odřekneme. Není-li v našich silách více, Bůh ani více neočekává. Jediné po čem touží, je abys mu v každé chvíli odevzdal to málo, co máš. Shon je do jisté míry násilím páchaným na čase. Každý člověk má svůj přirozený rytmus. Uspěchaný člověk neposkytne čas svým činům dozrát. Proto nenesou dobré ovoce tomu, kdo je koná, ani ostatním. Ukvapené činy jsou vyvrhovány takřka násilím, zatímco člověk žijící v souladu se svým rytmem umožní svým činům родit se v pokoji a z hloubi. Všichni se můžeme trochu namáhat a snažit se překonat svůj sklon k uchvátanosti. Přestože nám vnější podmínky vnucují rychlé tempo, lze si tu a tam udělat přestávku, abychom nabrali sil a znovu našli sami sebe, svůj rytmus a snad také Boha. Nejlepším způsobem takové pauzy je kratší či delší okamžik vnitřní modlitby.

*Z knihy Wilfrida Stinissena I dnes je den Boží
čerpal František Mazura*

LITANIE KE CTI PANNY MARIE NANEBEVZATÉ PRO SOUKROMOU POBOŽNOST

Svatá ve svém početí i ve smrti,
Vzatá do nebe s tělem i duší,
Vyvýšená jako cedr na Libanonu a jako cypřiš na Siónu,
Jsi jako palma přesazená do věčného ráje,
Jsi jako štěp růže v ráji,
Jako vyvolená spanilá oliva,
V Pánovo dědictví povoláná,
Ve svatém příbytku oslavená,
Uvedená do posvěceného města,
Žezlem věčné slávy oslavená,
Korunou z dvanácti hvězd ozdobená,
Nejsvětější Trojici korunována,
Nade všechny svaté a světice vyvýšená,
Nade všechny kůry andělů postavená,
Rouchem zvláštní slávy přioděná,

Duchy nebeskými velebena,
 Všemi národy blahoslavená,
 Mano rajska,
 Bráno nebeská,
 Kněžno plná milostí,
 Milosrdná Matko,
 Radosti nového Jeruzaléma,
 Nejmocnější přímlyvkyně bojující Církve,
 Nejslytovnější orodovnice trpící Církve,
 Nejslavnější ozdobo vítězné Církve,
 Prostřednice všech milostí,
 Královno andělů,
 Královno patriarchů,
 Královno proroků,
 Královno apoštolů,
 Královno vyznavačů,
 Královno panen,
 Královno všech svatých,
 Královno nebe i země,
 Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
 smiluj se nad námi.

*Z knihy Martina Weise Mariánské zrcadlo
 čerpal František Mazura*

MODLITBY MATEK

Naše společenství maminek se schází na faře k modlitbám v pondělí 1x za 14 dnů. Poslední setkání před prázdninami jsme měly trochu netradiční, sešly jsme se před farou a autem jsme dojely pod vrch zvaný Homole nedaleko Potštejna.

Na vrcholu kopce se nachází barokní kostel Panny Marie Bolestné z roku 1696. Ke kostelu vede schodiště se 153 schody. Za modlitby slavného růžence jsme pomalu stoupaly po schodech vzhůru a na závěr jsme přidaly ještě přímlyvné modlitby, které nás v tu chvíli napadly. Cestou domů jsme se zastavily na občerstvení v potštejském pivovaru. Děkujeme za úžasný nápad

na netradiční modlitby a za příjemné zakončení školního roku jedné z maminek, která se nakonec naší pouti nemohla zúčastnit. Tak snad příště!

Marie Souradová

PRVNÍ SETKÁNÍ POZŮSTALÝCH

Na našem oddělení paliativní a hospicové péče jsme uskutečnili první setkání pozůstalých. Pozvali jsme blízké našich zemřelých pacientů, abychom zavzpomínali na jejich životní příběhy, na zážitky z pobytu u nás v hospici, na prožité chvíle radosti i smutku. Naše péče totiž nekončí tím, že doprovodíme nemocného na jeho cestě, ale záleží nám i na jeho rodině, na jeho blízkých. Truchlení je projevem naší lásky k tomu, kdo zemřel. Leckdy je to ale lehčí, pokud můžete svůj smutek s někým sdílet.

Ráda bych moc poděkovala panu faráři Kalembovi, že se setkání účastnil a za bohoslužbu v naší kapliče, kterou sloužil za naše zemřelé, jejich rodiny a nás doprovázející.

Simona Žabková, vrchní sestra

EVANGELIUM V HANTECU ANEB TROCHA HUMORU Z BRNA

Šéf nasísl na mladý u Tuberáckýho Pryglu, a nasísl takhle:
Vegetili do holpecu Šimy Peťan, Tommy Přeskopírák, Natál z Galošovýho Káněte, Zebedovic šropi a dva borci navrch.

+ *Pro srovnání (ČEP Jan 21,1–12):*

Potom se Ježíš znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiádkého moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků.

Šimy Peťan zahlásil: „Valim na fišle.“
Hókli naňho: „Valime kselik.“ Vypadli a hópili na šíf, ale lapli kulový.

Jak vysírala zonca, zahamoval Šéf na rivecu, ale mladí ho nezgómli.

Šimon Petr jim řekl: »Půjdu lovit ryby.«

Odpověděli mu: »I my půjdeme s tebou.« Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytily. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.

Šéf hókl na mladý: „Děcka, máte chálku?“

Hókli naňho: „Ani rana.“

On na ně hókli: „Mrsknite s tým necverkem narechts od šífu a vyšpízujete.“ Tož mrskli, a zheftli fišlí, že s tým nehli ani za sviňu.

Ježíš se jich zeptal: »Dítky, nemáte něco k jídlu?“

Odpověděli mu: »Nemáme.«

On jim řekl: »Hod'te síť na pravou stranu lodi, a najdete.« Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb.

Mladé, co měl u Šéfa tlačenu, zahlásil Peťanovi: „Šéf, ať nefutruju!“

Jak Šimy Peťan zgóml, že je to Šéf, ohákl se – fachaľ na Adama – a hópl do vasrůvky. Sajtna dovalila s šífem – kósek jak ze Zeliňáku na Rolu – a casnovala se s fišlama.

Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: »Pán je to!« Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalahko – a skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami.

Jak dovalili na tratec, zblikkli fajr s fišlou a štriclou brzdy. Šéf hókli: „Dovalte zepár fišlí, co jste lapli.“ Šimy Peťan vyklapal a casnoval se s necverkem narvaným fišlama – kilo a půl a tři navrch. Fišlí jak sviňa, a necverk jak štolverk.

Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: »Přineste několik ryb, které jste právě chytily.« Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla.

Šéf hókli na mladý: „Dovalte na gábl!“ A ani rana o tym, že by si lajzli špízovat „které ty seš“, zgóml Šéfa na tutynu.

Ježíš je vyzval: »Pojd'te snídat!« Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: »Kdo jsi!« Věděli, že je to Pán.

Lukáš Sourada,

převzato z internetu (<https://becket.signal.cz/rubrika/s-liturgickymi-souvislostmi>)

Křížovka

...

Honoré de Balzac

POMŮCKA: DOT	A PODOBNÉ ZKR.	1. DÍL TAJENKY		SVATEBNÍ KVĚTINA	BOJOVÝ POKŘÍK		JMÉNO HERCE FIALY	TEČKA ANGLICKY	TO ANGLICKY	3. DÍL TAJENKY	SYMBOL INDIÁNŮ
STARÉ ČESKÉ ZAJMENO			PŘEDLOŽKA KNIZNĚ			NAŘÍZENÍ					
DĚTSKÝ POZDRAV			PLOŠNÁ MÍRA			HESLO					
			CITOSLOVCE KVAKÁNÍ			VOJENSKÁ HODNOST ZKR.					
DÁVAT STRANOU									FILM. MIMO- ZEMŠTAN		
									VEDENÍ PLYNU		
DÍVKA ZASTAR.					NÁZEV HLÁSKY N			PRAŽSKÁ ENERGETIKA			
					INIC. HERCE ALLENA			FED. ÚŘAD PRO VYŠET.			
	MOJE OSOBA			ZNAČKA WATT- SEKUNDY			DLOUHÝ VEČÍREK				
	VELMI VYS. NAPĚTÍ			BUDOVAT			ZPĚVNÍ HLAS				
VEVNITŘ			SLOVENSKÉ ZVRATNÉ ZAJMENO			SPOJKA				4. DÍL TAJENKY	AKCIOVÁ SPOLEČ- NOST ZKR.
			KLYSTÝRY			GONIOME- TRICKÁ FUNKCE					
DOSTAT SE DOVNITŘ					USLINTANÝ ČLOVĚK						
					ČESKÝ OBUVNÍK						
NEPŘÍPRA- VEN KE STŘELBĚ								OSTRAVSKÉ OP. A STROJ.			
								NEMOCNIČNÍ ODDĚLENÍ			
	CHEM. ZN. POLONIA	MUŽ. JMÉNO					ZKR. UMĚL. VYS. ŠKOLY				INICIÁLY HERCE KOHOUTA
		INICIÁLY HEREČKY MANDLOVÉ					IN. KRITIKA VÁCLAVKA				
2. DÍL TAJENKY						ŠPERKY					
OČIŠTĚNA VODOU						SOUČÁST VODY					

Pavel Holubář

JMÉNA V BIBLI

V tomto biblickém testu se zaměříme na jména v Novém zákoně.

1. Jak se jmenoval Jidášův otec?
2. Jak se jmenoval důstojník italského pluku v Cesareji?
3. Jak se jmenoval muž, v jehož domě Marie pomazala Ježíšovi nohy?
4. Jak se jmenoval žíznavý poutník, který nabízel vodu tomu, od koho ji sám požadoval?
5. Jak se jmenoval apoštol, který zachránil jednoho muže před sebevraždou?
6. Jak se jmenoval muž, kterého Ježíš uzdravil u rybníka Siloe?
7. Jak se jmenoval muž, kterého uštkla zmije, když přikládal na oheň?
8. Jak se jmenoval veleknězův sluha, kterému Petr usekl ucho?
9. Jak se jmenoval císař, který nařídil, aby všichni Židé opustili Řím?
10. Jak se jmenoval učedník, který apoštola Pavla v Damašku ujistil o Božím povolání?
11. Jak se jmenoval správce ostrova Malta, kterému Pavel uzdravil otce?
12. Jak se jmenovala služebná v domě matky Jana Marka v Jeruzalémě?

Ondřej Jäger

LITURGICKÝ SLOVNÍČEK

V tomto čísle se zaměříme na pojmy z liturgického názvosloví začínající písmenem **M**.

manipul – krátký pás látky v liturgické barvě, který se dříve (do II. vatikánského koncilu) nosil na levém předloktí; vyvinul se z potního šátku, který se nosil v ruce ve starém Římě

ministrant – věřící přísluhující knězi při mši sv. a jiných bohoslužebných úkonech, převážně (a dříve výhradně) mužského pohlaví

misál – liturgická kniha s texty pro sloužení mše sv.; obsahuje Eucharistickou modlitbu

mitra – též infule, liturgická pokrývka hlavy biskupa, opata či jiného preláta, který má právo ji nosit; skládá se ze dvou vyztužených a nahoře špičatých částí sešitých po stranách; může být bílé barvy, případně i zdobená

mnich – muž žijící v klášterním společenství, jehož podstatou a základním principem je kontemplace (rozjímavý způsob života), chórová modlitba a dále důraz na některé konkrétní ctnosti či služby

monstrance – též ostensorium, schránka na velkou proměněnou hostii; vyrobená z ušlechtilého kovu, obvykle zlacená a zdobená; používá se k vystavování a k žehnání Nejsvětější svátostí (NSO, Nejsvětější svátost oltářní) při adoraci nebo nošení v procesích

mozeta – pláštěnková pokrývka ramen, sahající k loktům s malou kapucí, vpředu se zapínáním s řadou knoflíků; nosí ji papež, biskupové i kanovníci

missa – mše svatá; oběť Nového zákona, ve které se Ježíš Kristus nekrvavým způsobem obětuje pod způsoby chleba a vína prostřednictvím kněze; ustanovena byla Kristem při Poslední večeři; skládá se ze dvou hlavních částí – bohoslužby slova a bohoslužby oběti

Přířazovačka k předchozímu tématu (písmeno L): (náповědu hledejte v liturgickém slovníčku v předchozím čísle zpravodaje /duben 2023/ na straně 21)

lektor	vzývající modlitba složená z proseb – výzev a odpovědí lidu
lavabo	liturgická kniha se čteními pro mši sv. a obřady
lunula	křesťan, který při mši sv. předčítá Písmo svaté či přímluvy
lektionář	nádobka na kadidlo
lod'ka	konvičky s táckem a ručníkem pro mytí rukou kněze
litanie	půlměsíc sloužící jako držáček na velkou hostii

z internetu čerpal Lukáš Sourada

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 5. 6. 2023

Přítomni: P. Wiesław Kalemba, Marie Souradová, Michaela Foglová, Aneta Holubářová, Marie Hanzelková, Bohumila Lipenská, Ondřej Jäger, Tomáš Ježdík, Jitka Macháčková, Marek Faltus

On-line: Jaroslav Vychytil

Poděkování všem, kdo se podílejí na všech službách ve farnosti.

Pastorační plán:

Biblické katecheze budou pokračovat i po prázdninách.

Modlitby matek a modlitby otců v pondělí probíhají střídavě.

Výuku náboženství v Žamberku letos navštěvovalo 11 dětí mladšího školního věku a 4 děti staršího školního věku. V této věkové kategorii je zájem malý, důvodem jsou nejspíš různé kroužky, které děti navštěvují.

V termínu 16.–22.7. se uskuteční vodácký tábor pro mládež na řece Otavě.

V sobotu 29. července bude obnovena pouť ke svaté Anně v Líšnici. Na přípravách se podílí větší množství lidí, pan farář děkuje za zájem a pomoc. Oslavy budou celý den. Pout' bude zahájena mší svatou. Proběhne prezentace hry na varhany, čeká nás koncert. Celé odpoledne bude otevřen kostel, bude možnost vystoupat na věž kostela, podívat se na půdu.

Začátkem srpna bude v Lisabonu Světové setkání mládeže s papežem. Mladým z našich farností je možno přispět do kasičky, která je umístěna v kostele. Příspěvek 5000 Kč na osobu přislíbilo biskupství.

V termínu 20.–27.8. se uskuteční dětský farní tábor pro děti od 7 do 15 let, přihlášeno je téměř 40 dětí. Tábor bude ve Svatouchu v krásném prostředí Žďárských vrchů. Celotáborové téma je Letopisy Narnie.

Na podzim plánujeme farní pouť do Číhošti. Více informací bude v příštích měsících na webových stránkách nebo v ohláškách.

Technické záležitosti:

V Písečné je v plánu výměna oken – dotace budou až na příští rok.

Ve Slatině – nové dveře – také příští rok, hromosvody zajišťuje obec.

Žamberk – plánují se opravy soklu uvnitř kostela.

Připravuje se rekonstrukce far v našich farnostech z dotačních programů EU. Důvodem je snížení energetické zátěženosti objektů. Půjde o elektroinstalace, solární panely, zateplení, izolace, výměnu střechy, výměnu oken, topení.

Příští setkání pastorační rady farnosti bude v pondělí 11. září 2023 od 19 hodin.

Zapsala: Marie Souradová

JAK ŠEL ČAS ANEB VYŠLO PŘED 10 LETY

NOC KOSTELŮ 2013

Uteklo to jako voda a v pátek 24. května v 18 hod. jsme zahájili koncertem letošní Noc kostelů. O hezké a milé zpívání se zasloužily děti z komorního sboru Vlastovičky

ze ZUŠ P. Ebena v Žamberku, dětský sbor Orlička a na flétničky zahráli žáci ze ZŠ Klášterec nad Orlicí. Jejich sbormistryně dokázaly pro hudbu a zpěv nadchnout několik desítek dětí, a tak společně rozdávali radost a získávali srdce posluchačů.

Pár minut četby z knihy Erica-Emmanuela Schmitta *Oskar a růžová paní* v podání Václava Ježdíka a scénka dětí *Bratři ze Soluně* byly v tomto večeru dalším programem s duchovní tematikou, kterou s dětmi nastudovala Maruška Souradová.

Své posluchače si našlo i povídání s Petrem Jägerem o historii kostela sv. Václava a prohlídka chrámové lodi s komentářem. Na toto téma byl volně k dispozici písemný materiál zahrnující zároveň i podrobné informace o kostelních zvonech v Žamberku a okolí.

Varhaník Petr Buryška si k předvedení královského nástroje vybral několik oblíbených skladeb, přizval si houslistu Jana Dostála, a tak kromě povídání o varhanách předvedli také něco ze svého umění. Odvahu vdechnout život varhanním píšťálám si mohli zkusit i někteří zájemci z řad posluchačů.

Pěvecký soubor Corale Gymnázia Žamberk patří v našem prostředí již mezi známé hosty. Jako obvykle nezklamali, jejich koncert byl tentokrát laděn více duchovně, byla to skvělá tečka na závěr. Už „tradičně“ se během večera tvořila fronta ze zájemců o výstup ke zvonům, kde na ně čekal zasvěcený výklad pana Václava Šrefla a rovněž nahlédnutí do míst nad klenbu kostela. Do věže si už podruhé

vyšlápala i pětice trubačů ze ZUŠ Petra Ebena v Žamberku se svým učitelem Richardem Heckenbergerem. Z výše několika desítek metrů se pak nad střechami domů neslo jejich vytrubování. V kapli P. M. Bolestné se zájemci mohli zastavit na promítání fotografií ze života farnosti. Tento archiv fotografií není ještě zdaleka dokončen, chybí zmapování mnoha let a událostí ve farnosti. K výzvam o zapůjčení fotografií se budeme znovu vracet a doplňovat. Záleží jen na ochotě farníků ke spolupráci. Samozřejmě budou k nahlédnutí, případně v digitální podobě k dispozici. A teď už bych ráda poděkovala všem, kteří se na přípravě a průběhu večera podíleli, napekli pro účinkující, hostili, uklidili. I těm, na které jsem jakoby zapomněla. Nezapomněla! Kdo ví, ví ...

Marie Jägerová

1. Šimon Iškariotský.....Jan 13,26
2. Kornelius.....Skut 10,1
3. Šimon Malomocný.....Mat 26,6
4. Ježíš, při setkání se samařskou ženou....Jan 4,7,10
5. Pavel – žalárníka ve Filipech.....Skut 16,27-29
6. Jméno neznáme.....Jan 9,1-7
7. Pavel.....Skut 28,3
8. Malchos.....Jan 18,10
9. Klaudius.....Skut 18,2
10. Ananiáš.....Skut 9,17
11. Publius.....Skut 28,7-8
12. Rodé.....Skut 12,13

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: **fzzamberk@gmail.com**. Další číslo plánujeme na září 2023. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: **fzzamberk@gmail.com**. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>